

پاداش طلای المپیک باید ۵۰ میلیارد تومان باشد به عقب برگردم سراغ کشتی نمی‌روم

آمدیم از زندگی لذت ببریم، جنگ شد

یکی از مهم‌ترین و مؤثرترین افراد تاریخ کشتی ایران منصور برزگر است. کسی که بیش از ۳۰ سال به‌عنوان سرمربی و مدیر تیم‌های ملی حضور داشت و ۷ دوره المپیک را تجربه کرد. نام منصور برزگر با کشتی عجین شده و هرگاه درباره کشتی حرفی به میان می‌آید، همزمان نام این نابغه مربیگری هم می‌آید. برزگر طلای جهان را دارد اما بیش از اینکه مردم او را بواسطه قهرمانی جهان بشناسند، به خاطر دوران درخشانش در کشتی می‌شناسند. قهرمانان زیادی را به عرصه کشتی معرفی کرد و اولین طلای المپیک بعد از انقلاب را او کسب کرد. منصور برزگر امروز ۷۶ ساله می‌شود؛ او متولد ۹ اسفند ۱۳۲۵ است و بیش از ۵۰ سال عمر خود را در کشتی گذرانده اما حالا چندان از ورود به کشتی راضی نیست. تا جایی که می‌گوید اگر به عقب برگردد سراغ کشتی نمی‌رود.

المپیک قبلی، فدراسیون فعلی خیلی زمان نداشت اما الان زمان دارند؛ چهار سال حضور داشتند. المپیک قبلی هم را دیدند و حالا هم زمان بدهند تا المپیک بعدی را ببینند. مشخص می‌شود که اوضاع چطور است. کی چه کار کرده و چقدر کار کرده. برکناری و یا تغییر قبل از المپیک باعث می‌شود که افراد در جریان کار خودشان قرار نگیرند. برای تصمیم‌گیری هم ارزیابی درستی وجود دارد. در قهرمانی جهان ارزیابی تیمی مد نظر قرار می‌گیرد و فقط چند کشور هستند که در کشتی صاحب سبک هستند.

قهرمان تربیت کردید ولی اینجا هم حسرت المپیک ۹۶ را دارید. ۹۶ تیم فوق‌العاده خوبی بود، حیف شد اما حسرت نمی‌خورم. همان موقع هم نتیجه عالی بود. اولین طلا بعد از سی و دو سال را گرفتیم. ضمن این که سه مدال گرفتیم ولی باید تعداد مدال‌ها بیشتر می‌شد. در زندگی شخصی چطور؟ در این ۷۶ ساله که از خدا عمر گرفتید راضی هستید؟

شما را قبل المپیک ۸۸ از تیم جدا کردند اما برای المپیک ۹۲ برگشتید. بله دکتر غفوری فرد آمدند و گفتند که باید برگردی و بعد هم که من را برای کشتی و علی‌پروین را برای فوتبال انتخاب کردند. هنوز هم حسرت می‌خورم و مدام به خودم می‌گویم که در آستانه المپیک ای کاش بر نمی‌گشتم. شما در کشتی دو دوره متفاوت داشتید؛ دوران قهرمانی که با طلای جهان و نقره المپیک همراه شد... باید طلا را هم می‌گرفتم که اگر گرفته بودم کامل بود. در دوره مربیگری هم خیلی تأثیرگذار بودید. کلی

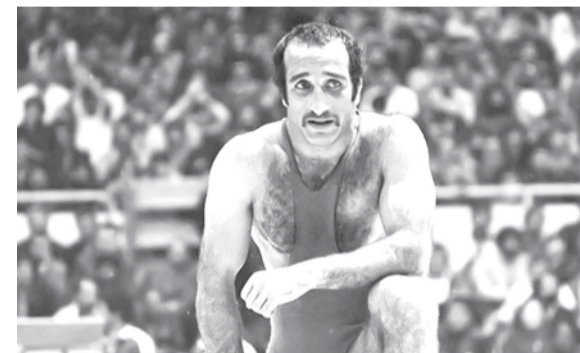
باید باز هم به سراغ فوتبال بروم. چرا باید یک فوتبالیست که خروجی آن چنانی هم ندارد قرارداد ۱۷۰ الی ۸۰ میلیاردی ببندد؟ بعد هم قهرمان المپیک ۲ میلیارد پاداش بگیرد؟ فوتبال را در المپیک به زیر ۲۳ ساله‌ها دادند تا عیارش مشخص شود. منصور خان شما ۷۶ سال از خدا عمر گرفتید که بیشترش را وقف کشتی کردید. عقب برگردید همین مسیر را ادامه می‌دهید؟ عقب برگردم به کشتی بر نمی‌گردم. چرا؟

ارزیابی می‌کنید؟ المپیک بروند معلوم می‌شود که چه کردند. در قهرمانی جهان تیم خوب کار کرده. این کافی نیست؟ در قهرمانی جهان عیار تیم‌ها مشخص نمی‌شود. کلاً سه کشور ورزش دارند؛ آمریکا، روسیه و چین که همه مدال‌ها در المپیک‌ها بین این کشورها تقسیم می‌شود. المپیک نشان می‌دهد که ورزش دارید، یا شو اجرا می‌کنید. در المپیک معلوم می‌شود که کشور سالمی هستید یا نه؟ المپیک بروند معلوم می‌شود که کت‌تن کی هست. ولی ورزشی که المپیک فکر نمی‌کند، چطور می‌تواند در المپیک عملکردش ارزیابی شود؟ المپیک قبلی، فدراسیون فعلی خیلی زمان نداشت اما الان زمان دارند؛ چهار سال حضور داشتند. المپیک قبلی هم را دیدند و حالا هم زمان بدهند تا المپیک بعدی را ببینند. مشخص می‌شود که اوضاع چطور است. کی چه کار کرده و چقدر کار کرده. برکناری و یا تغییر قبل از المپیک باعث می‌شود که افراد در جریان کار خودشان قرار نگیرند. برای تصمیم‌گیری هم ارزیابی درستی وجود دارد. در قهرمانی جهان ارزیابی تیمی مد نظر قرار می‌گیرد و فقط چند کشور هستند که در کشتی صاحب سبک هستند.

اما نشد. هنوز هم نمی‌فهمم. ۸ قهرمان جهان در تیم داشتیم. سرمربی تیم ملی کشتی آزاد آمریکا به تیم ایران حسودی می‌کرد. می‌گفت کاش ما که میزبان بودیم این همه ستاره داشتیم. اکبر فلاح باید مدال می‌گرفت، محمد طلایی و عباس حاج‌کناری باید مدال می‌گرفتند. عباس جدیدی باید طلا می‌گرفت. حیف شد تیمی بود که باید بهترین نتیجه را می‌گرفت اما نشد. چرا؟ نمی‌دانم چه اتفاقی افتاد. چطور نمی‌دانید؟ شما سرمربی بودید، نمی‌دانید یا نمی‌خواهید بگویید؟

یعنی قبل از ورود به کشتی؟ بله. مکانیک درجه یکی شده بودم که به کشتی وارد شدم. چه شد که به یکباره وارد کشتی شدید؟ علاقه داشتم. نزدیک خانه ما محل کار باشگاه البرز بود که یکباره رفتم سمت کشتی. بعد هم که به سمت باشگاه ایزد فردوسی رفتم و با آقایان اینانلو و تبریزی کار کردم. بعد هم که وارد سازمان آب شدید. بله با خدایم‌رز عبدالحسین فیلی کار کردم و خیلی زود هم به تیم ملی رسیدم و در ۲۰ سالگی برای انتخابی المپیک مسابقه دادم. از کشتی راضی بودید؟

سؤال و جواب
محسن وظیفه روزنامه نگار
منصور خان تبریک؛ ۷۶ ساله شدید. خیلی ممنونم. باید از دوستانم تشکر کنم که در این چند روز محبت داشتند. از زندگی راضی بودید؟ خدا را شکر راضی بودم اما خیلی سخت بود. هر چه هم جلوتر آمدیم، سخت‌تر شد. چرا سخت؟ شما دوران پر فروشی را داشتید. ۷ ساله بودم پدرم فوت کرد. سختی

در کشتی به هر چیزی که می‌خواستیم رسیدیم. ولی طلای المپیک ندارید! هر روز صبح که از خواب بیدار می‌شوم طلای المپیک جلوی چشمم است. هنوز فراموش نکردید؟ غم‌های بزرگ فراموش نمی‌شوند. یعنی هر کاری کردم نتوانستم فراموش کنم. ولی اتفاقات بزرگی را رقم زدید. همه قهرمانان جهان را شکست دادم اما به طلای المپیک نرسیدم. نمی‌شود فراموش کرد. شما به هر آن‌چه در کشتی ممکن بوده رسیدید. دوران قهرمانی، طلای المپیک را نگرفتید اما در سرمربیگری رسیدید. تیم ملی کشتی آزاد در المپیک آتلانتا باید قهرمان می‌شد.

کشیدیم تا بزرگ شدیم. تازه داشتیم از زندگی لذت می‌بردیم که جنگ شد و مشکلاتی که همه در جریان هستند، پیش آمد. من به مادر همسرم ۱۰ هزار تومان بدهکار بودم اما وقتی انقلاب شد با افزایش قیمت دلار، بدهی من به یکباره ۱۲ هزار تومان شد. الان هم که دلار ۶۰ هزار تومانی نفس همه را بند آورده است. بعد از فوت پدر بزرگوار؛ شما مشغول به کار شدید؟ از همان ۷ سالگی جلوی در مغازه می‌ایستادم. البته برادر بزرگترم مسئولیت داشت اما من هم از بچگی کار کردم. چه کاری انجام می‌دادید؟ شاگرد مغازه بودم. بعدها هم به یک مکانیک درجه یک تبدیل شدم.

می‌روم دنبال زندگی‌ام. می‌روم دنبال کاسبی، مربی تیم ملی بودم اما به من حقوق نمی‌دادند. آقلایی بود که نماینده مجلس بود، خودش را هم بعدها از مجلس به دلیل تخلفات مالی بیرون کردند اما می‌گفت که سرمربیان تیم ملی نباید حقوق بگیرند. شما رفت و برگشت زیادی هم داشتید؟ بله هر وقت به مشکل می‌خوردند سراغم می‌آمدند اما کاش سال ۸۸ که رفتم دیگر بر نمی‌گشتم.

المپیک ۸۸ Seoul منظورتان است؟ بله ممنوع الخروج شدم. حرف‌های سیاسی زدم خوش‌شان نیامد. کاروان ورزشی ایران در حال اعزام بود که به یکباره در فرودگاه گفتند شما ممنوع‌الخروج هستید. برگشتم و رفتم اما کاش دیگر بر نمی‌گشتم.

یک بحثی هم درباره پاداشی کشتی‌گیران و قهرمانان المپیک وجود دارد که سال‌ها درباره آن صحبت شده اما به نتیجه نرسیده است. سال ۱۹۷۳ قهرمان جهان شدم. بلافاصله ۱۵۰ هزار تومان به من جایزه دادند. رفتم با این پول خانه خریدم؛ ۳۰۰ هزار تومان. ۱۵۰ هزار تومان باقی‌مانده را سال بعد دادند. یعنی با پاداش قهرمانی جهان خانه خریدم. الان با پاداش طلای المپیک چه کاری می‌توان انجام داد؟ شما هنوز این خانه را دارید؟ نه متأسفانه فروختم. جایی دیگر خانه خریدم.

حدود ۲ میلیارد تومان پاداشی طلای المپیک است. پول پیش خانه نیست. به نظر من باید بالای ۵۰ میلیارد تومان پاداش طلای المپیک باشد. پول همان خانقاهی که شما خریدید؟ پول خانه در تهران الان همین است. حالا

چند وقت پیش رفته بودید خانه کشتی، وضعیت کشتی را چطور